PE DRUMUL DESĂVÎRȘIRII CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE ÎN ȚARA NOASTRĂ

Între 20 și 25 iunie 1960 s-au desfășurat, în Capitala țării, lucrările celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, eveniment de însemnătate istorică pentru partid și pentru toți oamenii muncii din patria noastră, constructori ai socialismului. Congresul a făcut bilanțul marilor realizări din perioada care a urmat Congresului al II-lea și a trasat calea dezvoltării viitoare a țării, pe drumul desăvîrșirii construcției socialismului, prin adoptarea directivelor privitoare la îndeplinirea planului de șase ani și la programul economic de perspectivă, pe cinsprezece ani. În lumina unei strălucite analize marxist-leniniste, raportul Comitetului Central, prezentat Congresului de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, înfățișează tabloul adîncilor schimbări social-economice care s-au produs în țara noastră, prin îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al II-lea, și al măreților perspective care se deschid poporului muncitor, prin înfăptuirea obiectivelor stabilite pentru noua etapă istorică de Congresul al III-lea. Perioada dintre cele două congrese, prin realizările excepționale ale muncitorilor, țăranilor muncitori și intelectualității noastre, a însemnat, în esență, perioada victoriei socialismului. Munca eroică și entuziastă a oamenilor muncii, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, a înregistrat succese strălucite în domeniul industriei și agriculturii, în dezvoltarea culturală și creșterea continuă a nivelului de trai material și cultural al maselor. În țara noastră, baza economică a socialismului a fost făurită. A devenit realitate idealul pentru care a luptat vitejește, în fruntea clasei muncitoare și tuturor oamenilor muncii, eroicul nostru partid. Victoria socialismului în țara noastră se întemeiază, în primul loc, pe dezvoltarea impetuoasă a industriei noastre socialiste, pe creșterea puternică a industriei grele și cu deosebire a industriei constructoare de mașini, pe dezvoltarea forțelor de producție și ridicarea productivității muncii. A fost lichidată înapoierea economică în care burghezo-moșierimea a ținut țara, condamnînd-o la situația jalnică de dependență față de țările capitaliste din Occident. Industrializarea socialistă a făcut cu putință dezvoltarea viguroasă a agriculturii, a deschis drumul colectivizării rapide, a înzestrat agricultura cu o puternică bază tehnică, a ridicat-o la nivelul agriculturii înaintate moderne. A fost astfel realizată victoria relațiilor socialiste în industrie și agricultură, la orașe și la sate. Lichidarea ca clasă a chiaburimii a însemnat lovitura hotărîtoare aplicată sectorului economic capitalist care și-a sfîrșit astfel existența. Procesul obiectiv al dezvoltării economiei socialiste și politica înțeleaptă, marxist-leninistă, a partidului au determinat masele largi ale țărănimii muncitoare să se îndrepte cu hotărîre spre formele socialiste ale economiei agricole, spre gospodăriile agricole colective și întovărășiri. Cooperativizarea agriculturii a fost realizată în liniile

ei esențiale. Aproape 85% din totalul gospodăriilor țărănești și din suprafața arabilă a țării aparțin actualmente sectorului socialist al agriculturii. Sectorul micii producții a fost astfel sensibil redus și a pierdut, în cea mai mare măsură, însemnătatea și ponderea lui economică. Industria, comerțul, sistemul financiar și de credit, transporturile în întregime și agricultura în cea mai mare parte reprezintă sectorul socialist învingător. În țara noastră socialistă s-a pus capăt exploatării omului de către om. Bogățiile țării aparțin celor ce muncesc, al căror nivel de trai material și cultural cunoaște o creștere neîncetată. Creșterea salariului real și dezvoltarea continuă a producției bunurilor de consum asigură oamenilor muncii condiții din ce în ce mai bune, creează posibilitatea unei continue sporiri și satisfaceri a nevoilor. Statul socialist afectează fonduri foarte mari construcției de locuințe confortabile și pune la dispoziția muncitorilor și țăranilor bunurile culturii, construind numeroase școli de toate gradele și făurind o largă rețea de așezăminte culturale. Un vast sistem de instituții sanitare este chemat să asigure protecția sănătății celor ce muncesc.

Regimul de democrație populară, statornicit pe temelia trainică a alianței de nezdruncinat dintre clasa muncitoare și țărănime, se bucură de sprijinul întregului popor muncitor care, sub conducerea partidului, a construit baza economică a socialismului și a pornit pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste.

În Republica Populară Romînă a fost smulsă rădăcina vrajbei naționale și s-a asigurat, prin rezolvarea problemei naționale, dezvoltarea conlucrării armonioase, frăția tuturor oamenilor muncii de toate naționalitățile, legați prin lupta lor comună pentru socialism. În perioada dintre cele două congrese s-a manifestat cu sporită vigoare rolul statului nostru democrat-popular în opera de construcție socialistă. El s-a dovedit a fi cel mai însemnat și mai eficace instrument de care dispun muncitorii și țăranii, pentru a dezvolta industria socialistă, pentru a realiza transformarea socialistă a agriculturii, pentru a determina creșterea continuă a forțelor de producție, pentru a înfăptui revoluția culturală și a ridica nivelul general de trai. Democrația socialistă și-a dovedit din plin caracterul ei larg, popular, asigurînd cetățenilor țării exercițiul real al drepturilor și libertăților și mobilizînd, prin sfaturile populare, prin sindicate și prin toate organizațiile de mase, uriașa energie creatoare a milioanelor de oameni ai muncii la opera de construcție socialistă.

Realizarea mărețelor succese ale oamenilor muncii a fost însă posibilă numai fiindcă întreaga lor activitate constructivă s-a desfășurat sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, sub îndrumarea politicii lui juste, marxist-leniniste. Congresul al III-lea a subliniat rolul hotărîtor al partidului în victoria socialismului în țara noastră, înțelepciunea, tăria și consecvența cu care a aplicat creator, în condițiile țării noastre, tezele leniniste privitoare la construirea socialismului, energia de care a dat dovadă în rezolvarea problemelor construcției economice și culturale, în îndepărtarea piedicilor și greutăților care s-au ivit. În condițiile construcției socialiste, s-a manifestat cu toată forța legătura dintre țara noastră și țările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, al căror ajutor dezinteresat, acordat în spiritul internaționalismului proletar, a constituit un sprijin foarte valoros.

Congresul al III-lea al P.M.R. a marcat intrarea țării noastre într-o nouă și însemnată etapă istorică, aceea a desăvîrșirii construcției socialiste. Pentru atingerea acestui înalt țel, Congresul a dezbătut larg și a aprobat directivele pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960–1965 și pentru

programul economic de perspectivă. Precum se arată în raportul Comitetului Central prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, obiectivul principal al planului economic pe anii 1960–1965 este dezvoltarea tehnico-materială a socialismului, încheierea procesului de făurire a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie, în vederea desăvîrșirii construcției socialiste. Congresul al III-lea și-a îndreptat atenția, în primul loc, către rezolvarea problemei centrale, fundamentale a desăvîrșirii construcției socialiste, aceea a dezvoltării bazei tehnico-materiale, care va asigura soluționarea cu succes a celorlalte probleme și sarcini subsidiare, economice și social-culturale. Pentru atingerea acestui obiectiv esențial, Congresul al III-lea, prin directivele aprobate, a elaborat un program grandios de creștere considerabilă și impetuoasă a tuturor ramurilor economiei naționale, începînd cu intensificarea ritmului de dezvoltare industrială și punînd accentul, în conformitate cu tezele leniniste privitoare la industrializarea socialistă, pe creșterea industriei grele, a industriei constructoare de mașini în primul loc. Anii următori vor însemna o perioadă de frematătoare activitate în această direcție și vor aduce industriei noastre un însemnat număr de noi și foarte importante unități, în diferite ramuri ale industriei grele. Țara va avea noi uzine și combinate metalurgice, centrale electrice, combinate chimice. Se prevede, ca obiectiv pentru viitorii 10 ani, construirea, cu ajutorul Uniunii Sovietice, a unui uriaș combinat siderurgic la Galați, care va produce, în etapa finală, patru milioane de tone de oțel anual. Realizarea acestui gigant al industriei fierului va avea o însemnătate considerabilă pentru dezvoltarea industriei în genere, prin furnizarea cantităților necesare de metal. În anii ce vin o atenție deosebită se va da aplicării largi a tehnicii celei mai înaintate în producția industrială. Referindu-se la relația indisolubilă dintre progresul tehnic și dezvoltarea bazei materiale a socialismului, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej arată că „numai prin dezvoltarea marii producții mecanizate – întemeiate pe tehnica cea mai înaltă – în toate ramurile economiei naționale, poate fi atins acel obiectiv suprem spre care tinde partidul: făurirea bunăstării poporului muncitor, asigurarea unui înalt nivel de viață materială și culturală oamenilor muncii din patria noastră“ (Gh. Gheorghiu-Dej, Articole și cuvîntări 1955–1959, Editura politică 1959, p. 27).

În conformitate cu directivele Congresului, se va înfăptui extinderea mecanizării și automatizării producției, noile întreprinderi vor fi înzestrate cu utilaje și agregate de cel mai înalt nivel tehnic, iar întreprinderile existente vor fi reutilate. Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producției concretizează sarcinile trasate prin directivele Congresului al III-lea și arată căile făuririi celor mai bune condiții, pentru aducerea lor la îndeplinire. Realizarea planului de șase ani va însemna victoria integrală a relațiilor socialiste și în economia agrară, prin terminarea procesului de colectivizare. În felul acesta, se va încheia procesul de făurire a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie. Direcțiile dezvoltării procesului unic de desăvîrșire a construcției socialiste în agricultură vor fi acelea ale transformării întovărășirilor în gospodării agricole colective, ale reunirii micilor gospodării agricole colective în gospodării mari, întinse și ale consolidării economico-organizatorice a gospodăriilor colective, pentru a ridica pe cele mai puțin dezvoltate la nivelul celor mai dezvoltate și a asigura avîntul general al agriculturii noastre socialiste. De pe acum succesele obținute de gospodăriile agricole colective constituie un imbold foarte puternic pentru țăranii întovărășiți, spre a-i determina

să treacă la forma superioară a cooperației agricole, la gospodăria agricolă colectivă. Acest proces decurge în mod necesar din dezvoltarea forțelor de producție, din întrebuințarea pe scară largă a mașinilor agricole, care determină continua sporire a producției agricole și oferă țăranilor întovărășiți perspectivele unui trai îmbelșugat. Realizarea sarcinilor planului de șase ani privitoare la agricultură, la terminarea procesului de colectivizare, va însemna crearea condițiilor favorabile unei dezvoltări impetuoase a agriculturii, aplicării pe scară largă a mecanizării și chimizării, ceea ce va asigura o producție abundentă de produse agricole. Îndeplinind cu succes prevederile planului șesenal de dezvoltare economică, prima etapă a planului de perspectivă, oamenii muncii din țara noastră vor deschide poarta trecerii treptate spre comunism. Trasînd liniile directoare ale programului de dezvoltare a economiei naționale în perspectivă, Congresul al III-lea a deschis în fața poporului nostru orizonturile luminoase ale viitorului comunist. Schița-program prevede o dezvoltare viguroasă, un puternic avînt al economiei, pe baza unei accentuate intensificări a industrializării socialiste care va permite țării noastre să se ridice, într-o perioadă scurtă, pînă la nivelul țărilor înaintate din punctul de vedere al producției și consumului calculat pe cap de locuitor. Îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea este garantată de activitatea entuziastă a milioanelor de oameni ai muncii, îndrumați de avangarda clasei muncitoare, de Partidul Muncitoresc Romîn, al cărui rol conducător în construcția de stat, economică și social-culturală va cunoaște, în noua perioadă de dezvoltare, o afirmare mai puternică. Organele de partid sînt chemate să folosească și să sporească experiența lor în munca de construcție economică, să studieze profund și să cunoască temeinic toate aspectele activității economice, pentru a realiza o conducere eficace, capabilă să mobilizeze toate forțele creatoare, să determine folosirea din plin a tuturor posibilităților existente, să asigure dirijarea și întrebuințarea investițiilor în cele mai bune condiții de eficiență economică, să realizeze o continuă întărire a legăturilor cu masele, printr-o susținută muncă politică și organizatorică, prin conducerea și îndrumarea temeinică a sfaturilor populare, a sindicatelor, a organizațiilor de tineret, de femei și celorlalte organizații ale oamenilor muncii, prin continua ridicare a nivelului politic și ideologic. O deosebită însemnătate și atenție va trebui să fie acordată de organizațiile de partid ca și de organizațiile de masă activității politico-educative, pentru ridicarea nivelului conștiinței socialiste a oamenilor muncii și pentru răspîndirea în mase a cunoștințelor științifice. Difuzarea cunoștințelor economice, propagarea largă a teoriei economice marxist-leniniste în rîndurile membrilor și candidaților de partid ca și în rîndurile tuturor muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor, va trebui să constituie de asemenea o preocupare constantă.

Congresul al III-lea a subliniat totodată importanța deosebită a activității partidului în domeniul ideologiei și culturii, în vederea realizării unei strînse legături între dezvoltarea ideologică și culturală și sarcinile practice ale construcției socialiste, a căror sporită complexitate impune membrilor de partid și tuturor oamenilor muncii, participanți la marea operă de construcție, o permanentă preocupare și un interes susținut pentru studierea și cunoașterea învățăturii marxist-leniniste și pentru lărgirea orizontului cultural. În raportul prezentat în fața Congresului, tov. Gh. Gheorghiu-Dej a stăruit asupra sarcinilor deosebit de însemnate ale științelor, artei și literaturii în perioada ce urmează. Probleme de mare însemnătate și actualitate vor trebui să fie tratate, aprofundate și soluționate de

cercetătorii din domeniul științelor sociale. Construirea socialismului și desăvîrșirea construcției socialiste reprezintă un proces vast și complex ale cărui aspecte variate și multiple trebuie supuse unei profunde analize teoretice de către economiști, filozofi, istorici, juriști, în lucrări de sinteză științifică, în studii în care întinsa experiență acumulată de partid și de poporul muncitor să-și afle o adîncă interpretare și generalizare, pe linia învățăturii marxist-leniniste. Pentru a da activității teoretice o direcție rodnică, va fi necesar să se întărească legătura ei cu problemele muncii practice a partidului, cu munca vie a construcției economice și culturale. Cercetătorii din domeniul științelor sociale trebuie să elaboreze lucrări de înaltă ținută teoretică, prin care să se aducă un aport la rezolvarea problemelor fundamentale ale muncii de partid și de stat, care să aibă o pronunțată tangență cu problematica operei de desăvîrșire a construcției socialiste. Pentru aceasta, legătura strînsă a institutelor de cercetare din domeniul științelor sociale cu organele economice de stat este absolut necesară. Institutele de învățămînt superior, prin facultățile, secțiile și catedrele lor de științe sociale, sînt în măsură să aducă o importantă contribuție la dezvoltarea domeniilor respective, prin punerea de acord a tematicii activității științifice cu directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, printr-o orientare susținută spre probleme de înaltă semnificație teoretică și practică. Elaborarea unor planuri largi de activitate științifică pentru întreaga perioadă de șase ani oferă posibilitatea unei asemenea orientări fecunde. În felul acesta, colectivele de cercetători vor putea să-și consacre eforturile îndeplinirii unei sarcini de deosebită însemnătate, aceea de a duce pînă la capăt munca începută de întocmire a manualelor de științe sociale pentru învățămîntul de partid și de stat, și vor aduce astfel o contribuție valoroasă la opera de răspîndire a învățăturii marxist-leniniste și experienței partidului nostru, a celorlalte partide comuniste și muncitorești și în primul loc a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în rîndurile oamenilor muncii. Un cîmp larg de activitate pentru cercetătorii din domeniul științelor sociale va fi de asemenea acela al unei analize profunde a proceselor economice și manifestărilor ideologice ale capitalismului contemporan, pentru a da riposta cuvenită, de pe pozițiile intransigente ale partinității comuniste, construcțiilor apologetice, false ale filozofilor, economiștilor, sociologilor, istoricilor, juriștilor burghezi, scutieri spirituali ai imperialismului. Demascarea și combaterea energică a falsificărilor revizioniste și a interpretărilor dogmatice ale tezelor marxism-leninismului vor trebui de asemenea să se găsească permanent în centrul atenției și preocupărilor cadrelor de cercetare pe terenul științelor sociale.

Științele naturii și științele tehnice cunosc, în țara noastră, o dezvoltare fără precedent, determinată și stimulată de condițiile noi ale construcției socialiste. Oamenii de știință din institutele de cercetare ale Academiei Republicii Populare Romîne, din institutele de învățămînt superior ca și din institutele diferitelor ministere au adus, prin cercetările și lucrările lor, un aport însemnat și prețios la opera de construire a bazelor socialismului. Activitatea de cercetare științifică se bucură de cel mai larg și mai cuprinzător sprijin din partea Partidului Muncitoresc Romîn și guvernului țării noastre. Înconjurați de stimă și încredere, oamenii de știință se bucură de cele mai bune condiții de muncă și creație științifică. Ajutorul activ al partidului, pe linia unei juste orientări ideologice, prin organizarea studierii profunde a concepției marxist-leniniste, dă cercetării un suport trainic și-i imprimă o direcție sigură și fecundă. Rezulta-

tele obținute pînă în momentul de față, a căror însemnătate a depășit adesea hotarele țării, constituind o contribuție valoroasă la dezvoltarea științei universale, ne îndreptățesc să credem că cercetarea științifică din țara noastră va înregistra, în viitor, succese mai mari. Folosind experiența strălucită a științei și tehnicii sovietice, legînd strîns cercetarea teoretică de cerințele construcției socialiste și considerînd legătura teoriei cu practica, cu producția, drept legea fundamentală a progresului științific, oameni de știință din patria noastră vor putea făuri opere de înaltă valoare teoretică și eficiență practică. Planul de șase ani și programul de dezvoltare a economiei naționale în perspectivă prevăd sarcini importante pentru cercetarea științifică și deschid în fața oamenilor de știință orizonturile largi ale unei activități vaste și rodnice. Cercetătorii sînt chemați să-și îndrepte studiile spre rezolvarea științifică a problemelor legate de realizarea sarcinilor dezvoltării economice, de asigurarea progresului tehnic, de folosirea unor metode mereu mai eficiente în tehnologia producției, de descoperirea unor noi resurse economice, de valorificarea înaltă a posibilităților economiei naționale. Pentru atingerea acestor obiective, este necesar să se îndepărteze unele lipsuri care mai stăruie constituind aspecte negative și piedici în calea afirmării și mai viguroase a cercetării științifice. Trebuie să fie combătute tendințele, ce se manifestă în activitatea unor oameni de știință sau colective de cercetare, de a da cercetărilor un caracter abstract îndepărtat de cerințele practice, de necesitățile producției. O legătură mai strînsă încă a muncii științifice cu problemele practice ale întreprinderilor și unităților economice trebuie să constituie o grijă permanentă pentru institutele de cercetare și pentru catedrele și colectivele din învățămîntul superior. De asemenea, Congresul al III-lea a arătat necesitatea îndepărtării paralelismelor, pe baza precizării profilului și tematicii diferitelor institute de cercetare și organizării temeinice a colaborării și coordonării judicioase a activității.

De o mare însemnătate este aportul pe care sînt chemați să-l aducă scriitorii și artiștii, în condițiile luptei pentru desăvîrșirea construcției socialismului. Arta și literatura sînt chemate să imortalizeze, prin opere bogate în conținut ideologic și realizate cu o înaltă măiestrie artistică, uriașul avînt creator al oamenilor muncii, eroismul lor în lupta pentru biruința vieții noi, socialiste. Pentru a răspunde înaltelor exigențe artistice și ideologice, scriitorii și artiștii vor trebui să studieze și să cunoască profund. prin legătură directă, vie cu realitățile, aspectele pline de măreție ale muncii și luptei poporului.

Desfășurarea cu succes a muncii științifice și a activității literare și artistice depinde în cea mai largă măsură de justa orientare marxist-leninistă a oamenilor de știință, scriitorilor și artiștilor, de situarea lor fermă pe poziția partinității comuniste, de respingerea hotărîtă a obiectivismului burghez, a oricăror concesii făcute ideologiei dușmanului de clasă. Coexistența pașnică, pentru afirmarea căreia luptă acum țările lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, nu include armistițiul ideologic, nu pune capăt luptei de idei, ciocnirii dintre cele două concepții opuse despre lume, care constituie o manifestare neîntreruptă a luptei dintre proletariat și burghezie, cît timp capitalismul n-a fost lichidat pe plan mondial. Oamenii de știință, reprezentanții literaturii și artei, conștienți de marea importanță a misiunii pe care o au de îndeplinit, ca participanți activi la opera de construcție socialistă, nu vor precupeți nici un efort, pentru a duce pînă la capăt, sub îndrumarea partidului, sarcinile de cinste trasate de Congresul al III-lea, în vederea promovării muncii științifice și culturale

și desfășurării ei în strînsă legătură cu nevoile producției materiale, cu dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului.

Lucrările Congresului al III-lea au avut loc într-o perioadă în care problemele politicii internaționale prezintă o importanță excepțională. Precum a subliniat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, „problema fundamentală a zilelor noastre este apărarea păcii în lume". Țara noastră, împreună cu toate țările lagărului socialist, promovează cu fermitate și consecvență o politică îndreptată spre micșorarea încordării internaționale, spre realizarea unui climat de apropiere și colaborare între toate țările, spre îndepărtarea războiului din viața societății contemporane, spre înfăptuirea planului de dezarmare generală și totală propus de Uniunea Sovietică, spre asigurarea păcii în lume. Politica de pace a țărilor lagărului socialist se întemeiază pe principiul leninist al posibilității coexistenței pașnice a țărilor cu orînduiri sociale și de stat diferite și pe dezvoltarea creatoare a acestui principiu, ce și-a găsit expresia în teza formulată de Congresele al XX-lea și XXI-lea ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, potrivit căreia războiul a încetat de a mai fi inevitabil în condițiile actuale, putînd fi evitat și eliminat din viața societății încă înainte de biruința revoluției socialiste în întreaga lume.

Împotriva uneltirilor războinice ale clicilor imperialiste agresive și politicii provocatoare a imperialismului american și celorlalte state imperialiste se ridică politica leninistă de pace a Uniunii Sovietice și țărilor lagărului socialist, care se bucură de aprobarea sutelor de milioane de oameni cinstiți din toate țările lumii. Această politică statornică și-a găsit expresia în numeroase inițiative internaționale pentru promovarea păcii, ale Uniunii Sovietice și țărilor lagărului socialist. Dar, precum se știe, provocările Statelor Unite și uneltirile imperialiste au determinat eșuarea conferinței la cel mai înalt nivel și încetarea lucrărilor Comitetului celor zece state pentru dezarmare de la Geneva. Din inițiativa Uniunii Sovietice, problema dezarmării a fost adusă în fața Organizației Națiunilor Unite cu prilejul celei de-a XV-a sesiuni a Adunării Generale, care și-a început lucrările la 20 septembrie 1960. La începutul sesiunii, delegațiile țărilor socialiste și multe alte delegații au fost conduse de șefii guvernelor din țările respective. Delegația țării noastre a avut în fruntea ei pe cel mai iubit fiu al poporului nostru, pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prin al cărui glas autorizat s-a exprimat năzuința fierbinte de pace a poporului romîn, dorința lui de a contribui la soluționarea celei mai arzătoare probleme a contemporaneității, problema dezarmării. Cuvîntarea istorică rostită în fața Adunării Generale, în ziua de 23 septembrie, de tovarășul Nichita Sergheevici Hrușciov a stîrnit un interes uriaș și a găsit o largă aprobare în întreaga lume. In această memorabilă expunere, el a chemat toate guvernele să proclame imediat abolirea totală și definitivă a rușinosului regim colonial, să cadă de acord asupra prevederilor unui tratat cu privire la dezarmarea generală și totală, să condamne acțiunile agresive ale Statelor Unite care primejduiesc pacea lumii și să procedeze la reorganizarea secretariatului general al O.N.U., pentru a face din această organizație un instrument al voinței tuturor statelor reprezentate. Luînd cuvîntul în fața adunării generale, tov. Gh. Gheorghiu-Dej, într-o expunere strălucită, documentată și convingătoare, a subliniat cu tărie justețea punctelor de vedere susținute de conducătorul delegației sovietice, exprimîndu-și adeziunea totală la propunerile acestuia. În același timp el a prezentat, în numele delegației țării noastre, propunerile referitoare la acțiuni pe plan regional, în

vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate dintre state europene aparținind unor sisteme social-politice diferite și la măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare. Imensa majoritate a omenirii doritoare de pace și coexistență pașnică salută cu cea mai puternică simpatie eforturile depuse de delegația sovietică, de delegațiile țărilor socialiste și ale celorlalte țări iubitoare de pace, pentru a face să triumfe spiritul înțelegerii internaționale, cauza sfîntă a păcii și libertății popoarelor.

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn a prilejuit o caldă și puternică manifestare, în spiritul internaționalismului proletar, a solidarității și frăției partidelor comuniste și muncitorești din toate țările lumii, a coeziunii și tăriei mișcării comuniste internaționale care, precum a subliniat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, se dovedește a fi o forță uriașă a progresului în viața societății contemporane. Prin glasurile reprezentanților lor sau prin mesaje trimise Congresului, au fost exprimate cu căldură sentimentele de încredere reciprocă și de frățească solidaritate ale partidelor comuniste și muncitorești, a fost arătată unitatea indestructibilă a tuturor partidelor frățești în lupta lor comună pentru pace, democrație și socialism.

Congresul al III-lea a subliniat cu tărie valabilitatea și actualitatea tezelor conținute în Declarația Consfătuirii de la Moscova din noiembrie 1957 și în Manifestul Păcii, documente de o excepțională valoare care exprimă tăria și unitatea partidelor comuniste și muncitorești și constituie, prin generalizarea creatoare a experienței lor, carta mișcării comuniste internaționale contemporane. Partidul Muncitoresc Romîn, care a participat la elaborarea acestor documente, a dat din nou, de la tribuna Congresului al III-lea, întreaga sa aprobare tezelor privitoare la necesitatea combaterii revizionismului contemporan, principala primejdie în sînul mișcării muncitorești internaționale, și respingerii interpretărilor dogmatice, la problemele de bază ale dezvoltării sistemului socialist, ale formelor variate de trecere de la capitalism la socialism, ale construcției comuniste, la posibilitatea coexistenței pașnice a țărilor cu sisteme sociale diferite și evitării războiului în condițiile actuale. Schimbul de păreri care a avut loc la București, în zilele Congresului al III-lea, între reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste, cu privire la problemele situației internaționale, a prilejuit o puternică și elocventă reafirmare a adeziunii lor la tezele cuprinse în Declarația de la Moscova și în Manifestul Păcii. Poziția partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste, limpede exprimată în comunicatul publicat, s-a bucurat de aprobarea unanimă a reprezentanților partidelor frățești din țările capitaliste.

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, consfințind victoria socialismului în țara noastră, a inaugurat o nouă etapă a dezvoltării, etapa desăvîrșirii construcției socialismului. Dezbaterile rodnice și principiale au dus la adoptarea hotărîrilor și elaborarea sarcinilor care constituie mărețul program de muncă și luptă al oamenilor muncii, pentru îndeplinirea prevederilor planului de șase ani și a prevederilor privitoare la dezvoltarea economiei naționale în perspectivă.

Prin munca lor plină de avînt, oamenii muncii, mobilizați și conduși de partid, vor înfăptui cu cinste obiectivele stabilite de Congresul al III-lea, vor dezvolta puternic economia și cultura, vor asigura victoria deplină a socialismului în patria noastră.

I. Davidsohn